

Publicerad 2007-07-22 13:29 av Springrain

Bortom haven vilar jag

Under den mörka ytan döljer sig en vacker ros

Bakom de vita leendet döljer sig sorg

Bortom de blå haven vilar jag...

På en kyrkogård bortom haven vilar hon som alltid bar ett leende. Den vackra flickan med ett svart yttre som hade en drömmande själ. Hon drömde sig bort från denna värld och in i sin fantasi där hon var lycklig. Hon vandrade i denna värld som en skugga bland de vita änglarna. Hon var en svart ängel med brutna vingar. Hon var älskad av många men hon såg aldrig kärleken, bara hatet. Så en kall december natt när stjärnorna lyste klart och norrskenet sken på himlen lämnade hon denna värld, endast 16 år gammal. Nu vilar hon på en öde kyrkogård bortom haven där ingen kan störa hennes vilande själ. Ingen besökte någonsin hennes grav, bara en död ros av hennes döda kärlek...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Springrain med Poeter.se id #15635 innehar upphovsrätten